

KRIZE GESTA /POCITU /

Barometrem duševní prostituce člověčenstva jsou herci. Lidé zvláštní, od jinošských a panenských / pokud ovšem -ale musí to být zábavné, hehehe / let připravovaní, později publicitou a velikašskou atmosférou kolem nich stabilizovaní a vzájemnými patolízalskými styky utvrzovaní ve své základní roli - roli reprezentačního občana.

Herec v soukromí, v civilu, je praktickým předobrazem. Díky rutinně se nechichotá do kamery, mluví souvisle / netřeba smysluplně / a je k mání. Rozhovory s hercem jsou úspěšné předem, protože vzbudí sebevědomí konzumenta. - Toho znám, tohohle kašpara... No jo, to je ta Pokud se známý herec zmíní historkou o jiném, kterého čtenář také zná, pocit uspokojení je naplněn. Jistá hloušina, způsobená tím, že valná většina herců pouze interpretuje, je nahrazována maximem pocitů. Pouze herec musí nahradit myšlenku pocitem. /Tím neříkám, že myšlenky nemá. Pouze je postrádá. Pozn. W. Allen/

Pokud uznáme mechanismus pocitových průjmů jako základní možnost realizace herce, musíme i shovívavě hodnotit různá vystoupení umělců na obhajobu režimu v tvrdých totalitních letech. Kromě špiček mafiánské kultury / Švercová, Buchenvaldek /, promlouvali k Věci převážně proto, aby mohli promluvit. Sdělit pocit. Proto odsudek zoufalých dobrodruhů Chátrý / pocit ohrožení rodinného krbu /, radost nad Rychle-é-mluvicím-é-kosmonautem / - jakoby tam nahoře ve vesmíru byl i kousek mě samotného /.

Jakmile se to rozběhlo / o Vítězném listopadu /, herci byli u toho. Nechci popírat, že k pohybu věci přispěla rozklíženost kultury jako celku, mnoha polínek bylo přiloženo, ale teprve herci / zvláště na Hradech viny / tomu dokázali dát tu pravou fazónu.

Již první přenosy z Vinohrad ukázaly, o co půjde. Šiky herců, pevný zavilý pohled Bohdalové a toho dlouhána, co hraje esenbáky. Ne pasaran. Jistá herečka pronesla příznačné verše a zhroutila se. Národní tragédie. Připomínalo to pomalé strhávání zaschlých obvezů ze studentských hlav. I Balzerová je vážná. Společná věc.

Do UH na reztomiké demonstračky / ještě než začali chodit solidní občané / přijeli Herci z Prahy. Z okna se vyklonila Dvorská a obšťastnila revolucionáře pěkně doširoka vikterkama. V té době se o nich ještě zde na venkově nevědělo a tak se začaly používat.

No, a pak to šlo ráz na ráz. Herci rozechvělí z Anonymů. Vychrtlá zrůda Kolářová čte dopis adresovaný herečce vychrtlých zrůd. Klepau se jim ruce - deprese. Pak kohe volit. Hadrblpcová to polepatě vysvětluje a tak se těší. I Hrušínský Jan má názer.

A benefice znovu na Vinohradech. Hrdínové.

Motorem tohoto článku byl medailón Jana Třísky uvedený 16.6. Pracovitý člověk, ten Američan. Musí se MAKAT - byl trochu vožralý, ale ta gesta, brýle, tvář. Remeslo.

Ovšem na co se bude reagovat teď? /Krise./ Revoluce už patrně žádná nebude. Možná ještě chvíle rozšarevání, ... Kde je to jiskření listopadu a pak - zlom. Z občanského života je vytěsní, ale /pragnéza/ zbyde mnoho - čísla pedprsenek, délka císařského řezu, záliby /zvrácenůstky/, oblíbená květina a současný partner. Hurá.

Redakce I.D. si na jednom ze svých pravidelných zasedání položila kromě celé řady dalších také otázku, jakým způsobem budou následující generace chápat revoluční přeměny na sklonku roku 1989. Někteří z redaktorů vyslovili obavy, zda nedojde k tradičnímu začernování některých událostí a vytváření tak nových bílých míst v naší historii. Položíme-li si otázku, co je vlastně nosným pilířem, na němž budují historikové své teze, pak musíme konstatovat, že jsou to kromě dat též obecně platné pojmy, kterými je charakterizována daná dějinná situace. /např. reformace, protireformace, germanizace, panslavismus atd./ V souvislosti s těmi to pojmy je podáván výklad doby v co nejširším kontextu a můžou být zdůvodněny i na první pohled nelogické dějinné zvraty. Dojde-li ovšem ke konfúzi pojmů, všechny hypotézy z nich odvozené jsou eo ipso pochybené. Aby tudíž nedošlo k mylnému výkladu listopadového převratu, překládá I.D. podnětný návrh zejména pro historiky, ale také politology a jim podobnou veteš. Jde o vytvoření jakéhosi slovníku, v němž by byly objasněny některé základní termíny, které se nově vynořily v souvislosti s listopadem. Ač nám dnes již připadají zcela běžné, za několik desetiletí by mohlo dojít k jejich významovému posunu. Je tedy nezbytně nutné, aby tyto pojmy byly pevně zakotveny v souvislostech, s jasně vymezenou sémantikou. A jak na to? Následuje hrubý náčrt naší představy. Samozřejmě, jde teprve o nedotažený prototyp, tudíž si nečiníme nárok na detailnost a úplnost, ale domníváme se, že v podstatě jsme podtupovali správně. Posudte sami! /Pozn.: hesla nejsou řazena abecedně, nýbrž chronologicky, tak jak se s postupem doby objevovala./

Totalita, popř.
totalitní režim- synonymum pro komunistický režim. Režim OF a VPN je představován jako svobodný a demokratický. Stát je ale prakticky v rukou ministra vnitra a ministra financí. Jeho svobodnost spočívá v tom, že svobodně okrádá koho si umane a de mokratičnost v tom, že při okrádání nečiní žádné ideologicky

či jinak zdůvodnitelné rozdíly. Totalitní stát je zároveň pojímám jako stát policejní se všemocnou tajnou policií /StB/ v čele. Po převratu je StB nahrazena Sborem na ochranu ústavy a demokracie, což je ovšem jenom jakási metamorfoza bez jakékoliv kvalitativní změny. SÚD nadále nepodléhá parlamentní kontrole.

Vláda národního porozumění

její působnost byla limitována červnovými volbami, tedy na období nijak dlouhé. Přesta stihla zkurvit vše, co se dalo. I její označení je víceméně paradoxní, neboť této vládě nikdo nerozuměl, ona též nikomu a ničemu nerozuměla a zdá se, že ani sama sobě.

Vláda odborníků

jiný výraz pro předchozí heslo. Měl symbolizovat skutečnost, že vláda komunistická byla vládou nekompetentních lidí. Ovšem do vlády nové byli dosazeni opravdu vynikající odborníci např. ministr sociálních věcí, který nedostudoval VŠE, min. zahr. věcí, který významné osobnosti světové politiky viděl možná na obrazovce atd.

Ekonomická reforma

- pro západní svět velice efektní národohospodářské harakiri, za které nám rád zaplatí. Celý plán vznikla v pracovně min. financí Klause předpokládá tzv. léčbu šokem /viz. též heslo: utahování opasků/. Odpůrce Klausova plánu, nositel umírněnějších nároků Komárek, byl z nově se stavené vlády taktně a elegantně vykopnut.

Návrat do Evropy

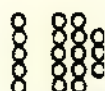
- označení pro nově zavedený bezvízový styk s mnoha západními zeměmi. V podstatě tento "návrát" znamená, že na jedné straně jsou naše obchody vykoupeny zahraničními turisty, kterým naše zboží připadá pohádkově levné, ovšem na druhé straně jsou zase jejich obchody vykradeny našimi turisty. A jelikož zahraniční hosté přece jen něco málo zaplatili, plyne z toho našemu státu nemalý zisk. Ne tak v zahraničí. Mezi domorodci jsou jinak čechoslováci velice oblíbení. V Rakousku a Německu si vyloužili důvěrnou přezdívku "Schnitzelvolk". Do světa se též prodává naše kultura a opravdu mimořádný komerční úspěch zaznamenal filmový snímek "Vrať se do hrobu."

Utahování opasků

- oblíbené rčení ministra Klause, který tak naznačil, že se budeme muset uskrovnit. Podle důvěrných zpráv však sám ministr nosí kšandy, tedy si nic utahovat nemůže. Bylo by též zajímavé zjistit, zda byl utažen opasek i papeži, jehož návštěva byla jistě nelehká. Pro mnohé jedince znamená Klausovo utahování opasku zatažení smyčky kolem krku.

Svobodné volby

- proběhly v červnu roku 1990 a podle oficiálních míst byly první po druhé světové válce. Jejich svobodnost spočívala v zavedení plent. Jaká je to však svoboda, když za plentu musel každý, ať chtěl, nebo nechtěl. Mimo to se národ v tomto období nacházel ve stavu totálního oblbnutí všemi sdělovacími prostředky i kočovnickou společností V. Havla. Jejich výsledky byly však shledány platnými a jakékoliv spekulace se odmítaly. Takže kdo ví...

- Vláda národní obětí - vláda sestavená dle výsledků červnových voleb. Většinou tvořena zastánci tvrdé linie Klausovy reformy. Její název koresponduje s posláním, které tato vláda snaží plnit a to: obětovat národ a jeho ekonomiku západním monopolům. Pomalým sestavováním zákonů též vyřazuje ze hry domácí podnikatele.
- Nomenklatura - pejorativní označení představitelů minulého režimu - většinou čelnů KSČ. Soustavně je poukazováno na výhody, které jim jejich postavení přinášela. Na druhé straně je však neustále zdokonalována sféra, která jim sloužila /zásilková služba, rekreační objekty atd./
- Staré struktury - v tomto případě došlo k personifikaci slova "struktury", kterým jsou označovány zcela konkrétní osoby. Získá-li někdo přídomek "stará struktura", znamená to, že je současnými mocipány sledován nepružným a neschopným změnit staré myšlení. Většinou se jedná o pracovníky v řídicích funkcích a ti jsou pak nahrazeni novými, kteří dokázali včas inovovat své názory. Struktura řízení jako taková však zůstává nedotčena.
- Liberalizace cen - jedná se o zvýšení cen /zejména potravin/, které však neznamena zdražení, nýbrž pouhé vyrovnaní záporné daně z obrátu. Skutečné zdražení potom ale bude představovat hromadnou odtučňovací kúru, v případech důchodců úmrtí hladem.
- Tržní hospodářství - /souvisí s heslem: ekonomická reforma/ Snaha proměnit naše národní hospodářství v jednu velkou partiovou prodejnu s dveřmi směrem na západ a její opětovné naplnění dovezeným zbožím či zbožím vyrobeným vlastními prostředky na stejné úrovni. První část tohoto plánu je velice reálná a de facto již probíhá, část druhá je utopickou vizí, která však ještě dlouho bude opájet národ.
- Ekonomická mafie - takto jsou označeni podnikatelé, kteří podnikali již za minulého režimu. Tažení, které proti nim vyhlásilo OF ústy prezidenta Havla je především důsledkem: a/ závisti, která je Čechům vlastní b/ současné marnotratné a přímo propadkové politiky. Konfiskací majetku uvedených osob by se do jisté míry naplnila státní pokladna a krach našeho hospodářství by se posunul o několik měsíců.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli náš návrh na Slovník pro budoucnost. Mnohé obraty a hesla zde nejsou zachycena a to z důvodu nedostatečné rozpracovanosti jejich významových okruhů. Jsme si též vědomi ~~ix~~ dosud přece jen malého časového odstupu od popisovaných událostí, ale i dílčí hodnocení je historicky velmi zajímavé. Doufáme též, že v případě, kdy se vám objasnění některých hesel bude zdát nedostatečné či přímo mylné /i to se může stát, neboť každý z nás operuje pouze svými vlastními zkušenostmi/, nám zašlete své připomínky na známou adresu.

ZA HISTORIÍ !!!.. ZA HISTORIÍ ZA HISTORIÍ ZA HISTORIÍ ..

Před nedávnem jsme si pověděli v této občasné rubrice I.D., pojednávající o historických pozoruhodnostech Slovácka, o kapli sv. Barbory. Dnes spolu navštívíme památná místa v údolí smradavského potoka.

Smradavka - rekreační místo v těsném sousedství městečka Buchlovice - se každoročně stává cílem mnoha rekreantů z tuzemska i ze zahraničí. Ale zřejmě málokterý z nich ví něco o zpusťlém kamenném náhrobku asi v 1/3 cesty smradavským údolím směrem od Smradavky k Pile čili Maršavě. Většina procházejících jej mine na svých procházkách bez povšimnutí. Není to nijak nápadný ani honosný pomník, naopak - jedná se o oprýskanou pískovcovou desku zapuštěnou částečně do země s téměř již pro laika nečitelným nápisem, která se krčí v klínu úzké asfaltové silnice, polní cesty a družstevního pole. Dříve těsně kolem vedl potok, ale ten byl později regulován a nyní vede asi o sto metrů blíže k protějším lesu. Kamennou desku stíní koruna staré lípy a ostatního stísněného prostranství využívají "turisté" /kteří nedovedou ujít ani 2 km ze Smradavky pěšky po pevné suché cestě/ k parkování svých plechových smradlavých miláček - tedy něco jako náhradních nohou.

Na konci 16. století tu byl hustý hvozď, mírně spadající do koryta bublajícího potoka. Protože chřibské / hřibecí či maršavské/ lesy zde byly obzvlášť husté a rozsáhlé, skýtaly dobré záruky lovu buchlovským majitelům panství.

V parném létě 25. července 1582 vyjel si na lov se svým osobním zbrojnošem Vlčkem pan Jindřich Frakšický ze Zástřizl. Uběhl den a nastal večer a Jindřich se nevracel. Když nepřišel do půlnoci, vyslala ustrašená mladičká Jindřichova manželka Kateřina rozená Rájecská z Mírova družinu pacholků a zbrojnoše, aby se jali hledat oba zbloudělé lovce. Sama si myslela a doufala, že při štvání vyseká oba zbloudilí, ale o co tvrdší bylo její smutné překvapení, když k ránu pacholci přinesli tělo pana Jindřicha již ztuhlé. Mladá paní se dala do usedavého pláče a tiskla přitom svého půlročního synka Jiřího Sigmunda, který ani pořádně nepoznal svého otce. Vedle Jindřichovy mrtvolky ležel zakrvavený rapír - Jindřichova osobní zbraň - kterým byl na lovu zákeřně zavražděn. Podezřelé bylo zjištění, že jeho osobní zbrojnoš Vlček utekl. Toto vrhlo nepříznivý stín na zbrojnoše, v tom směru, že by mohl být vrahem Jindřichovým. Od té doby však zbrojnoše Vlčka nikdo neviděl. Vražda asi 24-letého Jindřicha Frakšického nikdy nebyla objasněna a ani o objasnění nikdo neusiloval. Co názorů a domněnek bylo v této souvislosti vysloveno a napsáno, ale žádný nebyl potvrzen. Stín podezření byl vržen i na mladou Jindřichovu manželku Kateřinu - prý mu byla nevěrná a chtěla se jej zbavit, aby si mohla vzít svou opravdovou lásku - pana Viléma Zoubka ze Zdětína. Pravdou však zůstává, že pan Vilém Zoubek byl ženat jedenkrát, a to nikoliv s paní Kateřinou Rájecskou z Mírova! Doba romantismu a romantických pověstí a románek zanechala paní Kateřině přízvisko "Černá paní buchlovská" a s tímto přízviskem je ukazován její portrét na hradě Buchlově, ale kořeny vraždy Jindřicha jsou zcela jistě úplně jinde.

K vraždě mohly přispět i dlouhé a ostré spory o hranice panství s tehdejšíím velehradským opatem Janem Bílským z Bělé. Mezi lidem

..... dokončení ze strany 5

i ve starých publikacích byl vyslovován názor, že Jindřich byl zavražděn svým osobním zbrojnošem Vlčkem ze msty, protože prý Jindřich Vlčka věznil několik měsíců za jeho zakázané přátelské styky s velehradským hajným / údajně pytlákem/ Pekařem, který škodil na buchlovském panství a byl hledán pro krádež lovecké zbraně z buchlovské zbrojnice, kde dřív sloužil. /Blíže viz. pověst o lípě nevinny/. Nejpravděpodobnější je však verze, že Jindřich byl zavražděn / snad podplaceným zbrojnošem za aktivitu v objasňování vraždy svého bratra Sigmunda Prackšického ze Zástřizl, který byl úkladně zabit rapírem při souboji v Brně na jaře roku 1581 Janem Šemberou z Boskovic - tehdejším nejbohatším šlechticem moravským a později i moravským hejtmanem.

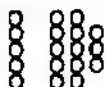
Ale ať už k vraždě Jindřicha Prackšického došlo jakkoliv, zůstává o této tragédii tajemná zromantizovaná pověst a památné místo Jindřichova zavraždění v údolí smradavského potoka již několik století označuje zmíněná pískovcová deska.

Svým pojednáním nechci dělat v žádném případě turistickou propagaci tohoto místa, spíše by tamnímu lesu prospělo více ticha, méně falešných turistů rabujících lesy a žádné automobily, ale chci opravdovým milovníkům historie všechno připomenout blíže, než se podává při výkladu průvodce hradu Buchlova při průchodu a zastavení ve vysoké ztemnělé renesanční komnatě věnované rodině Zástřizlů. Sluneční paprsky sem dopadají pouze v létě při západu slunce a o to více působí tajemnost této komnaty na případného podvečerního nebo večerního návštěvníka hradu pozorujícího ty nádherné večerní červánky v mračnech přes sklíčka zalitá v olově hradních oken.

Podrobnější výklad pozoruhodných a dramatických rodinných událostí Zástřizlů se můžete dočíst v knize V. Praska "Dvě léta na Buchlově", kterou vydal pan Valla a Radoušek v Uh. Hradišti r 1900.

Tímto vzdávám hold zájemcům o naši historii.

Květoš Krystýnek .

DOBŘE PROMYŠLENÝ TAH

Začalo to nenápadně. Po již zcela obvyklých nálepkách jako např. Solo Lípnik či Service Care ALL-YEAR-ROUND PROTECTION FOR ALL YOUR GAS APPLIANCES British Gas West Midlands ENERGY IS OUR BUSINESS se na našich zápalkách objevila reprodukce velehradského stánku Božího s datem 22.4.1990 upomínající na návštěvu papeže Jana Pavla II.. Zde se zdálo ještě všechno v pořádku. Byla to jistě chvályhodná snaha připomínat velehradské kataklysmu i několik následujících měsíců. I když je asi pravdou, že žádný z oněch prodáváčů cetek či párků, piva a jánevimčehoještě, si s těmi sirkami cigaretu nezapálí. Budiž. Ale mělo nás to varovat už tenkrát. Jednoho rána se na pultech PNS, prodejen Tabák a hospod objevily zápalky se zeleně, modře, oranžově, fialově atd. vyvedeným Václavem Havlem - prezidentem ČSFR. Já osobně jsem byl šokován. Hlavu státu na sirkách - to nemají snad nikde na světě! A pak jsem krabičku obrátil a na jejím rubu jsem si mohl přečíst jméno původce toho newkusu: MORAGRO A.S. O této akciové společnosti jsem již leccos slyšel a četl. Vznikla jako jedna z prvních v naší republice a podle slov jejího tiskového mluvčího si dala do vínku hlavně dravost. V pořádku. Jenže... Jedním z nejvýznamnějších funkcionářů této společnosti je F. Čuba, nositel řádu Hrdina soc. práce. Proslýchalo se také, že MORAGRO stáhlo pod svá křídla i bývalého tajemníka okresu Zlín. Kdo ví. Jedno je však pravdou: jména i vklady akcionářů zůstala utajena. Ale to není důležité. Podle již jmenovaných prominentů si o celé společnosti můžeme udělat obrázek.

Co tedy vedlo jistě multimilionářskou firmu k tomu, aby nás obšťastnila portrétem prezidenta a přidala k tomu ono stupidní heslo: Záruka svobodných voleb /jako by Havel mohl za tak masovou záležitost ručit/? Především je zarážející, že inkriminované zápalky se objevily až několik týdnů po volbách. Pro tento fakt se těžko hledá racionální vysvětlení. Vypadá to, jako by nás někdo chtěl neustále přesvědčovat o to, že volební výsledky /pro někoho šokující, pro jiného méně/ jsou nezvratné. Proč? Jistě se nenašel nikdo, kdo by o serióznosti celé akce pochyboval. Jenže jsestliže nás i zápalky nadále nutí tomu věřit, přece jen v tom bude nějaký háček. Komunisté se ve volbách stali druhou nejsilnější stranou v rámci federace /pokud uvažujeme OF a VPN v koalici/. Tento fakt překvapil i střizlivého kariéristu a prognostika Zemana, který KSČ odhadoval tak na 7%. A to měl k dispozici průzkumy veřejného mínění, statistiky atd.

Odkud kam tedy vedou nitky? Myslím, že je to již nabíledni. Čuba /a s ním KSČ/ měl a má peníze, Havel /a s ním OF/ dnes prakticky neomezenou moc. A koneckonců pomáhat si musíme, zvláště když, jak se zdá, byl Havel s několika bývalými předáky až moc zadobře. A posichrujeme to sirkama, aby se to někde neprovalilo! Bůh ví, čím to byl nápad, ale zřejmě vyšel ze strany Moragra, i když se u OF a prezidenta setkal jistě s vřelou odezvou, neboť i přes proklamovanou neformálnost shlížely a shlížejí na nás z různých portrétů oči již téměř poloboha. Jenže se zdá, že přece jen trochu více soudnosti bylo na straně Moragra. Proč? Poněvadž je to k smíchu /a lidé se taky smějí/, když je prezident na sirkách. Škrkáme si o něj, kdy chceme, a když sirky dojdou, hodíme krabičku i s Havlem do koše. To ovšem zavání znevážením hlavy státu! A při tom všem nás všude provází jeho božský /či zbožštělý/ kamenný pohled.

Zkrátka fraška. Frantičku Čubo gratuluji. Tohle se vám komunistům vskutku povedlo! Aměl bych ještě jeden nápad: prodávat toaletní papír, kde by na každém listu byli postupně všichni - Havlem počínaje a nějakým bezvýznamným úředníkem či náměstkem ministra konče. Pak bychom s nima teprve vytřeli!

Horst

MR. MALLER

